

[Engell]

Det Konservative Folkeparti også i dag klart forslaget.

Fra de tidligere debatter kender man den konservative grundlæggende holdning i forbindelse med denne sag. Efter vores opfattelse er det fuldstændig utroligt, at et flertal i Folketinget – og det gælder ikke mindst de såkaldte arbejderpartier – tager parti imod arbejderne, imod danske arbejdspladser, og så bagefter, som vi netop har hørt det, tror, at man kan klare problemerne med lapperier, jobskabelse og den slags.

Vi finder det utroligt, at ikke mindst Socialdemokratiet kan være uberørt af de klare tilkendegivelser, der er kommet fra samtlige medarbejderrepræsentanter ikke alene på den her berørte virksomhed, men også på en lang række andre virksomheder inden for den kemiske industri.

Det er sådan, at Sojakagefabrikken i dag fremstiller mellem 75 og 85 pct. af den klor, som anvendes i Danmark. Resten bliver importeret.

Tvinges man til at indstille produktionen på kloranlægget, ja, så er der ingen grund til at tro, at produktionen vil blive genoptaget andre steder i Danmark. Konsekvensen er altså, at hele det danske forbrug af klor skal importeres, hvilket naturligvis øger den risiko, som flertallet herinde ønsker at begrænse med sit forslag. Der er med andre ord ingen sammenhæng i forslaget.

Jeg skal ikke gå så meget ned i den økonomiske side af sagen, selv om man naturligvis heller ikke skal overse, at en vedtagelse af dette lovforslag, og herunder en ekspropriation, vil have særdeles vidtrækkende økonomiske virkninger.

Set i en samfundsøkonomisk sammenhæng er der heller ikke tale om nogen helt ubetydelig beslutning. Uden kloranlægget vil betalingsbalanceunderskuddet blive cirka 100 mio. kr. større hvert år. Vi vil fremover være tvunget til at importere hele vort stigende forbrug af klor, og den produktion vil hurtigt blive overtaget af udenlandske arbejdspladser.

Det, der imidlertid efter konservativ opfattelse rejser de mest alvorlige spørgsmål, er den retsusikkerhed, som et flertal i Folketinget herved tilsyneladende er parat til at skabe for det danske erhvervsliv. Næppe nogen anden produktion har været genstand for så mange minu-

tøse og grundige undersøgelser og vurderinger som netop kloranlægget på Sojakagefabrikken. Fra ekspertside er det gentagne gange fastslået, at anlægget er sikkert, og virksomhedens sikkerhedsmæssige forhold er blevet behandlet i ikke mindre end tre miljøinstanser. Og alligevel mener man, at anlægget bør lukkes.

Det er en beslutning, en opfattelse, som efter vor opfattelse kan føre til, at store dele af dansk industri og erhvervsliv må have store vanskeligheder ved at forstå, hvordan man på det ene tidspunkt siger, at nu skal man øge investeringerne, sætte gang i arbejdspladserne, og på den anden side så herindefra vil lovgive hen over hovedet på de myndigheder, som på fuldstændig korrekt vis har behandlet sagerne.

Følger man de debatter, der har været her i Folketinget gennem den seneste periode, har man fra Socialdemokratiets og SF's side gang på gang understreget, at det her var et engangstilfælde: Denne ene gang og så aldrig, aldrig mere. Men det løfte var, som så meget andet, skrevet i sand, for netop nu behandler Folketinget jo et forslag vedrørende Kemisk Værk Køge, som skal behandles tilsvarende hårdt.

Heldigvis tyder debatten i den sag på, at der ikke er flertal her i Folketinget. Men det viser, at de såkaldte arbejderpartier er parat til at gå videre i en målrettet indsats imod danske virksomheder og arbejdspladser. Det synes jeg ærlig talt man ikke mindst i det Socialdemokrati, hvis formand har sagt, at man vil forkæle dansk erhvervsliv, burde skrive sig bag øret.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forså på hr. Engells bemærkninger, at vi kan regne med De Konservative, når vi beder om, at regeringen laver et oplæg til en samlet plan for den kemiske produktion i Danmark. Det var da i hvert fald noget nyt, og det synes jeg er positivt. Noget positivt kan man altså få ud af en sådan debat.

Derudover vil jeg godt lige svare på hr. Engells bemærkning om, at Socialdemokratiet tager parti mod arbejderne, og at vi skulle være ganske uberørt af henvendelser fra en så stor arbejdsplads som den pågældende, vi taler om. Nej, det er vi ikke i Socialdemokratiet, men vi tillader os at tage en samlet vurdering af, hvem det er, der bliver påvirket af denne produktion, af en nedlæggelse af produktionen og af even-